

ORMAN KADASTROSUNUN ÖZEL MÜLKİYETE ETKİLERİ

Faruk ÇEBİ¹

¹Çevre ve Orman Bakanlığı-Bakanlık Müşaviri

ÖZET

Yıllardan beri yapılmakta olan orman kadastro çalışmalarındaki ana amaç mülkiyet sorunlarını çözmeye yönelik olmuştur. Bu gün gelinen noktada ise Orman Kadastro Çalışmaları mülkiyet sorunlarını çözemediği gibi, bu çalışmaların kendisi mülkiyet sorunlarının yaşanmasına dayanak oluşturmıştır. Geçmişten günümüze kadar gerçekleştirilen Orman Kadastro çalışmalarının tamamı Ormancılıkta özel mülkiyet hakkını nerede ise hiç tanımayan Orman Yasaları ile yapılmıştır. Ülkemizde orman ile insan yaşamı birçok yerde et tırnak gibi iç içe girmiştir. Orman Kadastro çalışmaları, et tırnak gibi iç içe girmiş bu yaşamları kesin sınırlarla biri birinden ayırma çalışmalarına dönüşmüştür. Yaşamın gerçekleri ile uyumluluk göstermeyen Orman Kadastro çalışmaları sorunu çözecek yerde yaşanan sorunların kaynağını oluşturmıştır.

Geçmişten günümüze kadar süregelen Orman Kadastro çalışmaları ile sorunların bir türlü çözülmemesi nedeni ile birçok kez yasal değişikliklere gidilmiştir. Yapılan yasal değişikliklerin hiç birisi de sorunu çözmede maalesef yeterli olamamıştır. Yasal değişikliklerin gerekçesini her defasında bir önceki çalışmalardan ortaya çıkan sorunların giderilmesi oluşturmıştır. Bu gerekçeyle yapılan yasal değişiklikler ise sorunu çözmeye hiçbir zaman katkı sağlayamamıştır. Yasaların defalarca değiştirilmiş olmasına rağmen yasaların özel mülkiyet hakkını tanımayan özellikleri hiç değiştirilmeden aynen muhafaza edilmiştir. Özel mülkiyet hakkını tanımayan yasalarla yapılan Orman Kadastro Çalışmaları mülkiyet sorunlarını çözememiş, sorunların kronikleşerek daha da artmasına sebebiyet vermiştir.

Kadastro sorunlarını yaşayanlarla bu sorunları çözümünde etkili ve yetkili olanlar her zaman sorunları farklı algılamışlardır. Sorunların farklı algılanmış olması sorunun çözümünü olumsuz etkilemiştir. Kamu Yönetimi, her defasında Kadastro Çalışmalarındaki başarıyı yıllık hedeflenen rakamsal verilerde aramıştır. Bu arayışı resmileştirerek yıllık faaliyet raporlarında da vurgulamış, rakamsal hedeflere ulaşmayı da başarıymış gibi kamuoyuna lanse etmiştir. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de bu farklı algılama ormanla-insanı daima karşı karşıya getirmiştir. Mülkiyet sorunlarını çözme ve ormanları koruma adına yapılan Orman Kadastro Çalışmaları maalesef mülkiyet sorunlarının artmasına ve birçok yerde de ormanların tahrip edilmesine neden olmuştur.

1. GİRİŞ

Orman Kadastro çalışmaları, yıllardan beri ormancılığımızın daima en önemli faaliyetlerinden olmuştur. Bu faaliyetlerin yerine getirilmesinde her zaman çok ciddi sorunlar yaşanmıştır. Yaşanan sorunların çözümü için birçok yasal değişikliklere ve uygulamalara gidilmiştir. Yapılan birçok yasal değişikliklere ve değişik uygulamalara rağmen, ne yazık ki sorunlar hala çözülememiş, aksine kronikleşerek adeta çözümsüzlüğe dönüşmüştür. Kadastro çalışmalarıyla mülkiyet sorunlarının kökten ve kalıcı çözümü için özel mülkiyet hakkını tanımaya yönelik yasal ve anayasal değişikliklere gidilmemiştir. Yasal değişikliklerde daima günlük ve geçici değişikliklerle yetinilmiştir. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de kadastro çalışmalarındaki başarının ölçüsünü sadece yıllık gerçekleştirilebilen program rakamları oluşturmıştır. Sorunun çözümünde etkili olamayan yasalarla yapılan kadastro çalışmaları, yüzdesel oranlarla kamuoyuna lanse edilerek başarının derecesi rakamların büyüklüğü ile ifade edilmeye çalışılmıştır. Hiçbir zaman yaşanan sorunların özüne inilerek gerekli ve kalıcı çözümler bir türlü üretilenmemiştir. Her defasında yıllara göre rakamsal hedefler verilerek orman kadastrosunun büyük ölçüde tamamlanacağı söylenmesine ve rakamsal hedeflerin çoğu zaman da kayıtlar üzerinde tutturulmasına rağmen bu sorun, güncelliğini ve önemi hiçbir

zaman kaybetmemiştir. Bu anlayışın aynen devamı halinde de asla kaybetmeyecektir. Başarının, gerçekleşebilen program rakamlarında aranmasındaki ölçü de çoğu zaman abartılmış, rakamların yüksek gösterilmesi adına aplikasyon faaliyetlerinin de yeni kadastro çalışmaları gibi gösterilmesinden maalesef kaçınılmamıştır. Bu anlayışla illere göre hazırlanan ve bir anlamda da Kadastro Daire Başkanlığının yol haritasını oluşturan gerçekleştirme cetvelinde belirtilen rakamlara göre birçok ilimizde kadastrusu yapılmış ormanlık alan miktarı, o ilin toplam genel alanından bile daha fazla gösterilebilmiştir. Bu cetveldeki yıllara göre kümülatif ve mükerrer toplamalarla otaya çıkan rakamlar hiçbir zaman gerçeği yansıtmamıştır. Gerçeği yansıtmayan bu rakamlar baz alınarak yıllardır kadastro politikaları belirlenmiş ve bu rakamlar üzerinde de gerekli değerlendirmeler yapılmıştır. Bu rakamların bu gün bile gerçeğe uygun olarak düzeltilmesinin yapılmamış olmasını da anlayabilmek mümkün değildir. Kadastro çalışmalarındaki başarıyı sadece yıllık program rakamlarında arayan bir anlayışla yapılan çalışmalarla ormancılıktaki mülkiyet sorunları kesinlikle çözülemeyecektir. Bu anlayışın devamı halinde de yeni sorunlarla birlikte birçok haksızlık ve adaletsizliklerin oluşmasının önüne geçilemeyecektir.

Kadastro çalışmalarının çok eski yıllardan başlayıp günümüze kadar devam etmiş olmasından dolayı 50-60 yıl öncesinin teknolojisi ile yapılan çalışmaların bu gün ki çalışmalarla entegrasyonunda ciddi uyumsuzluklar ortaya çıkmıştır. Teknoloji farklılıklarından kaynaklanan sınır uyumsuzlukları, önemli sorunların oluşmasına neden olmuştur. İdare tarafından bir önceki çalışmalarda tespit edilen sınır ile bir sonraki çalışmalarda sınır arasında çoğu yerde büyük farklılıklar yaşanmıştır. Bu farklılıktan dolayı özellikle büyük şehirlerde fiili mahalle olmuş ormanlık sahalara rastlanması mümkün olmuştur. Kadastro çalışmalarına başlanmadan önce söz konusu saha hakkında detaylı envanterin yapılamamış olmasından dolayı da ciddi sorunlar oluşmuştur. Asırlar boyu tapulu olan sahalar tapusuz ve sahipsiz kabul edilerek önce orman sınırına dahil edilmiş, daha sonra bu sahaların 2b yasaları ile orman sınırı dışına çıkarılmasıyla birlikte birçok sorunların oluşması kaçınılmaz olmuştur. Bu gün itibari ile İstanbul gibi büyük metropollerdeki 2b' ye konu olmuş sahaların önemli bir kısmı eskiden beri sahipli olan orman dışı tapulu arazilerdendir(Sultanbeyli İlçesi).

Yaşanan sorunlar ile oluşan haksızlıklar dile getirilerek devam eden kadastro çalışmalarının durdurulması ve bu haksızlıkların biran önce giderilmesi talepleri de her defasında görmezlikten gelinerek hiçbir zaman dikkate alınmamıştır. Ne pahasına olursa olsun rakamlar düzeyinde programların gerçekleştirilmesinde daima ısrar edilerek yaşanan sorunların daha da kronikleşerek artmasına olanak sağlanmıştır. Bu ısrar, yaşanan sorunların çözülmesi amacı ile yapılan kadastro çalışmalarını yeni sorunlar üreten çalışmalara dönüştürmüştür. Kadastro çalışmaları sonucunda oluşan yeni sorunların giderilmesine yönelik her defasında yapılan yasal değişiklikler bu sorunları giderememiş, aksine yaşanan sorunların hukuken çözülemeyen bir hal almasını sağlamıştır. Vatandaş ile devlet arasındaki mülkiyet anlaşmazlıklarının çözümü yerine, vatandaşın mülkiyet hakkının tek taraflı olarak yok kabul edilmesiyle devlet adına mülkiyet tespitine gidilmiştir. Başka bir deyişle, özel mülkiyet hakkını tanımayan bir yasayla ve özel mülkiyete saygısı olmayan bir zihniyetle yapılan kadastro çalışmalarıyla açıktan mülkiyet hakları gasp edilmiştir. Bu durum, devlet ile milleti yıllardan beri mahkemelerde karşı karşıya getirmiştir. Devletin milleti karşısındaki mülkiyet haklarının geçerli kılınması adına her türlü savunma mekanizmalarının kullanılmasından da asla taviz verilmemiştir. Devletin milleti karşısında verdiği bu amansız mücadele hiç şüphesiz ormanları koruma ve kontrol altında tutmak amacıyla yapılmıştır. Ancak, Ormanları koruma ve kontrol altına alma amacıyla yapılan bu

mücadele amacına ulaşamamış, aksine ormanların daha çok tahrip edilmesine katkı sağlamıştır.

2. YAŞANAN SORUNLAR

1937 yılında yürürlüğe giren 3116 sayılı orman yasanın 10. maddesinde Orman Kadastrosunun 5 yıl içerisinde bitirilmesi zorunluluğu getirilerek Orman Kadastrosunda hedef belirlemeye ta o yıllardan başlanılmıştır. Yasada belirtilen hedefe daha ilk yıllarda ulaşamayan Kamu Otoritesi, 1945 yılında yürürlüğe koyduğu 4785 Sayılı yasayla mülkiyet haklarına bakılmaksızın bütün ormanları devletleştirmiştir. 4785 sayılı yasayla birlikte devletten başka hiç kimsenin orman ve ağaç sahibi olabilmesi resmen yasaklanmış, bütün ağaç ve ormanın sahibinin ancak devlet olabileceği hükmü getirilmiştir. 3116 sayılı yasanın amir hükmüne rağmen kadastro çalışmaları ile ormanların mülkiyetini tespit etmede başarılı olamayan Kamu Otoritesi, bu başarısızlığının faturasını yasal değişikliğe giderek ne vatandaşa kesmiştir. Bu yasanın yürürlüğe girmesinden önce adeta et-tırnak gibi iç içe olan ve karşılıklı dayanışma anlayışına dayalı birliktelik oluşturan orman ile insan arasındaki uyumlu bir hısımlık, yasanın yürürlüğe girmesinden sonra ne yazık ki ateşli bir hasımlığa dönüşmüştür. Bu hasımlık zamanla taraflar arasında ölüm-kalım savaşına dönüşerek hem insan yaşamı hem de orman yaşamı adına vahim sonuçların doğmasına neden olunmuştur. İnsan yaşamının olduğu yerde ormana, orman yaşamının olduğu yerde de insana nerede ise rastlanılmaz olunmuştur.

1950 yılında yürürlüğe giren 5653 sayılı yasa ile bazı şartları taşıyan tapulu ormanların sahiplerine iade edilmesi öngörülmüş ise de pratikte uygulanması oldukça kısa bir süre ve sınırlı bir sayıdan öteye geçememiştir. Her şeye rağmen, bu yasanın yayınlanmış olması, ormancılıktaki özel mülkiyet hakkın tanınması adına önemli bir gelişmedir. Ancak bu yasanın daha çok İstanbul gibi rantı çok yüksek olan yerlerde uygulanması, rantı düşük olan D.Karadeniz Bölgesi gibi yörelerde kayda değer bir uygulamaya gidilmemiş olması bu olumlu gelişmeyi akamete uğratmıştır. Özel mülkiyete konu olan ormanların önemli bir bölümünün İstanbul'da olması, ülke genelinde ormanların sadece % 1'i özel orman iken bu oranın İstanbul ormanlarında % 3'ü geçmesi, İstanbul Boğazının her iki kıyılarındaki ormanlarda bu oranının % 50'ye kadar ulaşmış olması, D.Karadeniz Bölgesinde ise bu oranın % 0'larda kalması, Türk Ormancılığının özel mülkiyet tespitinde çok kötü bir sınav verdiğinin ispatı olarak tarihteki yerini almıştır. Bu rakamlar bile tek başına ormancılıktaki mülkiyet tespitinde ortaya çıkan adaletsizlikleri ve haksızlıkları yansıtmaya yeterlidir. Bu rakamlar, orman mülkiyet hakkının hakkı olana değil de hakkını alabilene tanındığının apaçık bir kanıtıdır. 1990'li yıllarda demokrasiye geçen Bulgaristan'da bile son 20 yılda özel orman oranı % 0'dan % 30'lara kadar ulaşmış olmasına rağmen, ülkemizdeki bu oranın değişmeden hala % 1'lerde olması Ormancılığımızdaki yıllardan beri var olan statikonun hiç değişmeden bu gün de aynen devam ettiğini açıkça ortaya koymuştur. Bu statiko anlayışı ile yapılan kadastro çalışmaları sonucunda ormanların tamamına yakını devlet adına tescil edilerek ormancılıktaki özel mülkiyetin gelişmesi tamamen engellenmiştir. Günümüzde ülkemizden başka ormancılıktaki mülkiyet hakkının tamamına yakını devlete ait olan başka bir ülkeye rastlamak mümkün değildir. Ormancılık sistemimizin ana kaynağını oluşturan Orta Avrupa ülkelerinde bile ormancılıktaki özel mülkiyet oranının % 70'lerde olması bile, Türk ormancılığının özel mülkiyetteki değişimini hiç etkilememiştir.

Günümüzdeki orman yasası 1956 yılında yürürlüğe giren 6831 sayılı yasadır. Bu yasanın ana temelini hiç şüphesiz 1937 yılında yürürlüğe giren 3116 yasa oluşturmuştur. Bu yasa, önceki yasalar gibi insan yaşamını tamamen göz ardı ederek daha çok ağaç ve orman yaşamını önemsemıştır. Yasada insan ile ormanın bir arada yaşaması adeta yasaklanmış, her şey orman yaşamına odaklanmıştır. Yasanın yaptırım gücünü bilimsel ve teknik gerekçelerden daha çok polisiye ve jandarma yasaklamaları oluşturmuştur. Yasakçı ve devletçi olma özelliği daima ön planda tutulmuştur. Yasanın bütün cümleleri emir fiilleri ile son bulmaktadır. Bütün maddeleri emredici özelliğine sahiptir. Bu nedenle uygulayıcıya kayda değer hiçbir inisiyatif bırakmamıştır. Doğadaki orman yaşamı ile insan yaşamı arasındaki doğal sınırın kesin ve değişmez çizgilerle ayrışmasının mümkün olmamasına rağmen, yasadaki bu sınırın oldukça devletçi ve katı kurallarla belirlenmesi zorunluluğu, yasanın en önemli çelişkisini oluşturmuştur. Bu çelişki, uygulamada büyük kaoslara neden olmuş ve yaşanan mülkiyet sorunlarının da temelini oluşturmuştur. Yasada mülkiyet haklarını tanımaya yönelik köklü değişikliklere gidilmeden sadece bir önceki kadastro çalışmalarıyla ortaya çıkan sorunların giderilmesi amacıyla yapılan birçok değişiklikler, kadastro sorunlarını maalesef çözmemiştir. Sadece bir önceki kadastro çalışmaları neticesi ortaya çıkan sorunların giderilmesi amacı ile yapılan bu değişiklikler, mevcut sorunları çözemediği gibi mevcut sorunların da daha da çarpıklaşmasına neden olmuştur. Mülkiyet hakkını tanımayan ve devletçi anlayışla kaleme alınan bu yasayla yapılan kadastro çalışmaları sonucunda ormanların mülkiyetinin tamamına yakını devlet adına tescil edilmiştir. Bu durum, ormancılıkta özel mülkiyeti tamamen ortadan kaldırdığı gibi ormanların da tahrip edilmesine de sebebiyet vermiştir.

Orman yasalarında zaman zaman değişikliklere gidilmişse de yukarıda değinildiği gibi bu değişiklikler yaşanmakta olan sorunları bir türlü çözmemiş, aksine var olan sorunların da daha da artmasına neden olmuştur. Bu değişikliklerle ormanın ve ağacın insan üzerindeki etkisinde olumlu hiçbir gelişme olmamış, insanımızın mülkiyetini engelleyen özellikleri hiçbir zaman değiştirilememiştir. Yapılan bunca değişiklikler kamuoyu nezdinde olumlu bir karşılık bulamamış, ormana ve ağaca karşı zihinlerde oluşmuş olan olumsuzluklar artarak devam etmiştir. Toplumdaki sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik değişimler dikkate alınarak gerekli yasal değişikliklere gidilememiş, yaşanmış fiili sorunlara göre değişime gidilmiştir. Yani Kamu Otoritesi sorunları önceden tespit edip, gerekli değişiklikleri yapmak yerine her defasında oluşan sorunların çözümüne yönelik önlem almayı hep tercih etmiştir. Oluşabilecek sorunların önceden tahmin edilmesi ve ona göre önlem alınması yerine maalesef sorunların oluşmasından sonra çözüm üretilmeye dönük yasal değişikliklere gidilmiştir. Bu düşünceyle yapılan değişiklikler de sorunların çözümüne hiçbir zaman katkı sağlayamamıştır.

Ülkemizdeki ormancılığı düzenleyen yasalar, ormanla-insan arasındaki husumeti artırmış, ağacın ve ormanın mülkiyeti engelleyen bir öcü gibi görülmesine neden olmuştur. Kadastro çalışmalarında vatandaşa ait olan ağaçlı bir arazinin özel mülkiyete konu olabilmesi için arazide bulunan ağaçların yok edilmesi gerekliliği ne yazık ki yaygın bir inanca dönüşmüştür. En önemlisi de bu inancın, ormanı ve ağacı yaşatmak adına misyon yüklenmiş ormancılık teşkilatının en yetkili kişilerinde de maalesef yaşam bulmuş olmasıdır. Vatandaşa ait ağaçlık bir araziye özel mülkiyet adına orman kadastrosu ile tescil edilebilmesinin hukuki altyapısının oluşturulmasındaki başarısızlıklarını, bu inancı savunmakla geçiştirmek istemişler ve bu isteklerini de resmi ve gayri resmi toplantılarda zaman zaman dile getirmekten de hiç çekinmemişlerdir. Ormancılık yasalarının etkisiyle oluşan bu inançtan dolayı; toplumun sosyal, ekonomik ve kültürel gelişmelerine paralel olarak insan yaşamı ile orman yaşamı birbirlerinden ciddi anlamda uzaklaşmıştır. Doğu

Karadeniz Bölgesinin Edafik, Klimatik ve Topoğrafik yapısı ile diğer coğrafi bölgelerden rmiş olmasından dolayı Kadaastro çalışmalarının oluşturduğu sorun, bölgedeki ormancılığı daha farklı etkilemiştir. Yıllardan beri Doğu Karadeniz Bölgesinde sahile yakın düşük rakımlardaki ormanların büyük bir çoğunluğu fındık ve çay bahçelerine, yüksek rakımlardaki birçok tarım arazisi de ormana dönüştürülmüştür. Bu dönüşüm süreci yasalara rağmen ve yasalara aykırı olarak yaşanmıştır. Uzun süreden beri devam eden bu dönüşüm süreci, binlerce aileyi mağdur ederek mahkeme kapılarında sürünmelerine neden olmuştur. Bu süreçte ayrıca on binlerce hektar büyüklüğündeki ormanlık saha da ne yazık ki yok edilmiştir. Bölgede yaşanan bu hızlı değişim ve dönüşümler dikkate alınmadan yasal değişikliklere gidilmiştir. Yapılan bunca yasal değişiklikler yaşanan sorunların çözümünde hiçbir zaman etkili olamamıştır. Yasal değişikliklerin gerekçeleri ile yaşanan gerçek sorunlar arasında hiçbir zaman somut ve anlaşılabilir bir ilişki kurulamamıştır. Yasal değişiklikler çoğu zaman siyasi iradenin zorlamasıyla gerçekleştirilmiştir. Bürokratik irade ise daima siyasi iradenin güdümünde kalmıştır. Siyasi irade yerine bilimsel ve teknik gerçekleri dikkate alabilen bir bürokratik irade ne yazık ki çoğunlukla yaşam bulamamıştır. Sorunların çözüm şekli her defasında tüm tarafların katılımları ile çok detaylı tartışılarak ortaya konulamamıştır. Belli bir tarihe(31.12.1981) kadar tarım arazisine dönüştürülen ormanlık sahaların orman dışına çıkarılabilmesine imkân sağlayan yasal değişikliklere(2B yasaları) gidilirken, şahıslar adına tapulu olup orman özelliğini devam ettiren sahalar ile geçmişte tapulu ya da tapusuz tarım arazisi olup, işlenmeyerek bölgenin iklim, toprak ve bikri örtüsünden dolayı kısa bir sürede ormana dönüşen yerler için yasalarda hiçbir değişikliğe gidilmeyerek bu yerlerin hala devlet ormanı olarak tanımlanmış olması; bölgenin en büyük sorunlarından ve bu olgunun da tipik bir sonucudur. Özel mülkiyet hakkını tanımayan yasalarla yapılan kadaastro çalışmaları, Doğu Karadeniz Bölgesi Ormancılığının gelişmesine olumlu katkısı sağlamadığı gibi bölgede aşağıdaki sorunların oluşmasına da neden olmuştur.

1- Kadaastro çalışmaları ile yıllardır ağacını ve ormanını koruyan adeta cezalandırılarak arazisine devlet adına el konulmuştur. Ormanını kesip ve yok ederek tarım arazisine dönüştürenler de ne yazık ki ödüllendirilerek devlete ait olan araziler vatandaşın kullanımına bırakılarak orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Bu haksız ve adaletsiz uygulamalar sonucunda bölge ormanları önemli ölçüde tahrip edilmiş, ormanın ve ağacın kamuoyunca sahiplenilmesine büyük bir darbe vurulmuştur. Bölgede özel ormancığın gelişmesine imkân tanınmamış, ormanlık alanların genel alana oranı olması gerekenin oldukça gerisinde kalmıştır. Bu durum bölgede heyelan tehlikesinin artmasına sebebiyet vermiştir.

2- Bölgenin toprak durumu, topoğrafik yapısı ve iklim koşulları ormancılığa oldukça uygun olmasına rağmen ne yazık ki ormancılık sektörü yeterince gelişmemiştir. Mülkiyet anlaşmazlıklarından dolayı bölge için önemli bir ekonomik faktör olan binlerce hektar büyüklüğündeki toprağın ve milyonlarca metreküp ağaç servetinin ekonomiye katılımı sağlanamamıştır. Bölgenin ekonomik potansiyeli tam anlamıyla değerlendirilemediğinden dolayı ekonomik gelişme de büyük oranda olumsuz etkilenmiştir.

3. SONUÇ

Ormancılık sektörünün en önemli faaliyetlerinden olan orman kadastro faaliyetlerinin ana amacı, hiç şüphesiz ki ormanların sahibini belirlemektir. Orman yasalarının daha çok devlet ormancılığını esas alması ve özel mülkiyete çok katı kurallar dışında nerede ise hiç yer vermemiş olması yaşanan sorunların ana kaynağını oluşturmuştur. Orman yasalarındaki mülkiyet hakkı tanımı hiçbir şekilde ülkemiz gerçekleriyle bağdaşmamıştır. 1937 yılından bu güne kadar yapılan bütün kadastro çalışmaları ve bu çalışmalara dönük yapılan her türlü yasal değişikliklerin hiçbirisi mülkiyet sorununu çözemediği gibi sorunların daha da çözümsüzlüğüne yol açmıştır. Gerçek yaşamla uyum sağlamayan yasalarla yapılan kadastro çalışmalarının mülkiyet sorunlarını çözemediği ve bu çalışmaların sürdürülebilir olmadığı tartışılmaz bir gerçektir. Ancak ne yazık ki bilinen bu gerçeklere rağmen bu yanlış uygulamaların devamında hala ısrar edilmektedir. Bu ısrar, kadastro çalışmalarındaki yıllık gerçekleşme rakamları ile desteklenerek başarılı bir icraat gibi kamuoyuna lanse edilmektedir. Yöre ormancılığının geliştirilmesi adına mevcut yasalarla gerçekleştirilen orman kadastro çalışmalarının ormancılığın gelişmesine katkısı daima olumsuz olmuştur. Kadastro çalışmalarındaki başarının yıllık program rakamları ile değerlendirilmesinin gerçekçi ve sürdürülebilir olmadığı tartışılmaz bir gerçektir. Kadastro çalışmalarındaki başarının ölçüsü hiç şüphesiz yaşamakta olan sorunların çözümüdür. Çalışmaların ana amacı, insanımızın mutluluğu ile ormancılığımızın geniş halk kitlelerinde daha fazla kabul görmesine katkı sağlamaya yönelik olmalıdır.